

Hoe zag de canon eruit als weesmeisjes componeerden?

GLORIA!

Regie Margherita Vicario

Met Galat a Bellugi, Carlotta Gamba,

Veronica Lucchesi

Te zien in Cinecenter, Filmhallen, Het Ketelhuis

Weesmeisjes kregen eeuwenlang muziekles in Italië, maar verlieten nooit het weeshuis. *Gloria!* is een gedachte-experiment over de vraag wat voor vernieuwende muziek deze meisjes hadden kunnen maken.

In haar invloedrijke essay *A Room of One's Own* onderzoekt Virginia Woolf waarom vrouwen grotendeels afwezig zijn in de geschiedenis. Door Shakespeare een fictieve zus te geven die net zo geniaal is als hij maar geen eigen kamer had, laat Woolf zien dat niet het gebrek aan talent, maar het gebrek aan materiële omstandigheden vrouwen uit de canon hield.

Gloria! is een gedachte-experiment in de geest van Woolf, over de afwezigheid van vrouwen in de klassieke muziek. Door een piano in een weeshuis aan het einde van de 18de eeuw te plaatsen, verkent de film wat er had kunnen gebeuren als klassiek geschoolde meisjes muziek mochten componeren. Ondanks de feministische boodschap, blijft de film luchtig.

Regisseur en scenarist Margherita Vicario geeft haar meisjes een eigen kamer: een stoffige kelder in het weeshuis, waar ze zich 's nachts stiekem terugtrekken. De afgesloten muren van het weeshuis vormen een interessante setting: ze bieden Vicario de vrijheid om de muziek die deze meisjes hadden kunnen maken volledig uit te vinden. In de openingsscène hoort de dienstmeid bijvoorbeeld muziek opborrelen uit het alledaagse leven. Het geluid van schrobben en groenten hakken transformeert in haar oren tot een symfonie.

Geef de meisjes een piano en een rustige kamer en al snel spelen ze jazz. Dit schuurt, want de film lijkt de oorsprong van dit genre in slavernij uit te wissen. En het ondermijnt de geloofwaardigheid van het gedachte-experiment: waarom zou de muziek die deze meisjes maken niet voortkomen uit hun specifieke omstandigheden? Juist muziek die verbonden is met het weeshuis had de boodschap overtuigender gemaakt.

Rosje van der Kamp

In een stoffige kelder trekken de meisjes zich stiekem terug

Het Parool 28/11